

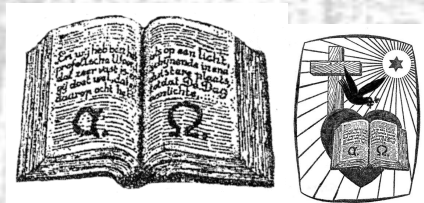
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Wanneer wij over “*het laatst der dagen*” (eindtijd) willen spreken, dan komen wij uit bij Gods tijden en gelegenheden, welke wij vinden in 1 Tess. 5:1-11.

We lezen eerst met elkaar de aangegeven tekst. *“Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn.*

Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken, maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid; want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus, die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, tezamen met Hem zouden leven. Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet”.

In het eerste vers van dit hoofdstuk lezen we dus duidelijk: *“Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt”.*

De Gemeente van de Tessalonicenzen kenden de verschillende tijden en gelegenheden Gods; zij waren terdege onderwezen in de Schriften, door het apostolisch onderwijs van Paulus en zijn medewerkers. Helaas zijn er in onze tijd veel Christenen, die deze tijden en gelegenheden niet meer kennen en daarom worden zij dikwijls in de war gebracht door de vijand, die hier een vruchtbaar gebruik van maakt en zodoende verwarring kan stichten.

Daarom geef ik u er nogmaals een kort overzicht van, opdat wij ook in deze leerstof goed gefundeerd zijn, en de vijand geen voordeel op ons kan behalen.

Als we spreken over de verschillende tijden van God en gelegenheden van God, zoals God het heeft verordineerd en ons de Schriften heeft bekend gemaakt, zien wij, hoe God altijd het kruis van Zijn Zoon Jezus, de Christus naar der Schriften, centraal stelt en dat God altijd rekent vanuit dat volbrachte werk van Zijn Zoon.

Want toen is immers de oude schepping weggedaan en de nieuwe schepping gekomen; want wie in Christus is, is een nieuwe schepping, het oude is voorbijgegaan; het is alles nieuw geworden.

Daarom staat het kruis, het volbrachte werk Gods in Jezus Christus, altijd centraal; in alles en daarbij ook in deze tijden en gelegenheden van Jezus Christus.

Wij willen dat zien vanuit de Bijbel en wij lezen daartoe eerst Galaten 4:4. *“Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet”.*

Ziet u, toen God Zijn Zoon van Zijn troon zond en het Woord vlees werd - God in het vlees - en Hij dat grote werk ging volbrengen, was dat door God de volheid des tijds; Het centrale middelpunt van de tijden Gods. En in de Hebreeënbrief zien wij, hoe God vanuit die volheid des tijds, al de tijden en gelegenheden bepaalt en hun plaats geeft.

Hebr. 1:1. *“Nadat God eertijds vele malen en op vele wijze tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon”.*

Let u goed op, voordat de Zoon geopenbaard werd in het vlees en God door deze Zoon Zijn Woord tot de wereld kon richten, waren er de voortijden. In onze vertaling staat: *“Nadat God eertijds”.* We zien dus dat er staat *“tijds”* in het meervoud.

Een andere vertaling en dat is juist naar de grondtekst, vermeldt: *“Nadat God in de voortijden”.*

Ook in het Grieks staat dus niet voortijd, maar voortijden, hetgeen we hebben vertaald met eertijs. We weten, dat het woord eeuw of tijdperk uit het Griekse woord aioon voortkomt. De voortijden waren dus verschillende voortijdperken. En in die voortijden heeft God ook vele malen, staat er en op vele wijzen tot de vaderen gesproken.

Het eerste tijdperk is het tijdperk van het Paradijs geweest. Het tijdperk, waarin God tot Adam en Eva heeft gezegd: *"Gij zult vrijelijk eten van alle bomen van de hof, maar van die ene boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten . . ."*

En we weten dat tijdperk liep ten einde, toen Adam en Eva dit overtraden en Gods gericht kwam en het Paradijs voor de mens gesloten werd.

Toen kwam het volgende tijdperk, het tweede, waarin God in het bijzonder tot de mens gesproken heeft door het geweten. Het geweten zegt ons wat goed en kwaad is.

En ook in dit tijdperk hebben de mensen niet willen luisteren en werd de maat van de ongerechtigheid vol en heeft God dat tijdperk ook met een gericht ten einde moeten brengen, n.l. door de zondvloed.

Daarna ging God weer op een andere wijze spreken, n.l. door het verbond met Noach. U ziet altijd weer die verbonden: het verbond met Adam; het verbond met Adam en zijn nakomelingen en nu hier het verbond met Noach, waarin God de overheid aanstelt.

Maar ook hier overtrad de mens volkomen; want de mensen hadden zich, naar het bevel van God, over de gehele aarde moeten verspreiden; maar in plaats daarvan gingen zij die grote toeren bouwen, het eerste Babel. Weer kwam het gericht, n.l. de spraakverwarring.

Tijdens deze eerste drie tijdperken hadden de mensen één taal, één spraak, die God hen in het Paradijs gegeven had. Daarna kregen wij vele talen, als een gericht van God.

Toen heeft God weer op een andere wijze gesproken, n.l. door de aartsvaders, in het zogenaamde patriarchale tijdperk. Hij riep Abraham en sloot een verbond met hem; altijd weer een nieuw verbond, ziet u wel? Ik wil nu niet op al die verbonden ingaan; dat zou te ver voeren. Maar ook dat tijdperk komt ten einde, als de nakomelingen van de drie aartsvaders, Abraham, Isaäk en Jacob in slavernij komen in Egypte.

Daarna krijgen we het tijdperk onder de wet; het verbond van de Sinai. En dat tijdperk van de wet (het vijfde), eindigt als de volheid des tijds aanbreekt. U ziet dus: Hebr. 1:1. *"nadat God vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, (want het waren allemaal profeten) heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon"*.

Wat zien wij dus? Voor het kruis, hetgeen dus de volheid des tijds is, waren er die voortijden. En na de volheid des tijds krijgen wij de laatste der dagen. Wij leven dus nu in het laatste der dagen.

En let u nu weer op wat er staat: in het laatste der dagen. Zoals die voortijden niet een voortijd was, maar voortijden, n.l. vijf, zo zien we nu het kruis niet een laatste dag, maar laatste dagen; dus niet één, maar verschillende en die moeten wij kennen.

Voor elke dag heeft God bepaalde beloften gegeven en daarom moeten wij deze dagen ook kunnen onderscheiden, anders krijgen wij verwarring.

Wij zien dus: na de volheid des tijds, na het volbrachte werk van de Here Jezus, na Zijn hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest is *"het laatste der dagen"* aangebroken.

Dit willen wij ook op verschillende plaatsen in de Bijbel zien. Wij zagen het dus reeds in Hebr. 1:1, maar ook op de Pinksterdag wordt het ons direct gezegd.

Hand. 2:15. *“Want deze mensen zijn niet dronken, zoals jij veronderstelt, want het is het derde uur van de dag; maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen (meervoud) zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees”.*

En de laatste der dagen waren begonnen, toen de Here Jezus verrees uit de doden. Daarom kon toen ook de Heilige Geest uitgestort worden, gelijk de profeet Joël van tevoren had moeten profeteren. Dus de Heilige Geest wordt steeds uitgestort in deze laatste der dagen.

Ook vinden wij nog op een andere plaats hieromtrent een duidelijk aanduiding, n.l. Jac. 5:1-3. *“welaan dan, gij rijken, weent en maakt misbaar over de rampen, die u zullen overkomen. Uw rijkdom is verrot, uw kleren zijn door de mot aangevreten, uw goud en zilver is verroest, en het roest daarvan zal tegen u getuigen en uw vlees verteren als vuur. Gij zijt schatten gaan opleggen, terwijl het de laatste der dagen zijn”.* U ziet hoe dit ernstige woord vervuld wordt.

Wij zien in deze wereld aan de ene kant een ontzettende opeenhoping van rijkdom en bezit, goud, zilver, enz. en aan de andere kant volledige armoede. Dat is ook een teken van de eindtijd.

We zullen nu nagaan, welke die laatste dagen zijn.

De eerste dag van het laatste der dagen begon direct, nadat Jezus Zijn werk had volbracht; n.l. bij Zijn opstanding en hoe wordt deze dag genoemd? De Schrift geeft ze allen bepaalde namen. We vinden dit in 2 Cor. 6:1-2. *“Maar als medewerkers Gods vermanen wij u ook de genade Gods niet te vergeefs te ontvangen, want Hij zegt: ten tijde des welbehagens heb Ik u verhoord en ten dage des heils ben Ik u te hulp gekomen; zie nu is het de tijd des welbehagens, zie nu is het de dag des heils”.* Let wel op, hier staat alles in het enkelvoud.

Toen Jezus Christus het grote werk volbracht had, de zonde had weggedragen en de zondaar mede gekruisigd had en in Zijn graf mede begraven werd en door Gods Geest verrees als de nieuwe mens, toen brak op deze aarde de eerste dag aan van “de laatste der dagen” en die dag is het genade tijdperk, de dag van Gods welbehagen, de dag des heils.

In dit tijdperk wordt het evangelie van de genade Gods verkondigd; wordt het heil in Jezus Christus - door Zijn bloedstorting, door Zijn kruisdood en opstanding - verkondigd en is het Gods tijd van welbehagen, want God laat de zonde nu nog geworden en toorn niet, willende dat de mens zich bekeert en tot de Waarheid zal komen. In die dag, de eerste van de laatste dagen, leven wij nog steeds, want er is nog genade voor een ieder, die komen wil. Nog is er heil in Jezus Christus!

Dit zijn dus geen dagen van 24 uur, dit zijn Goddelijke dagen, zoals ook deze eonen geen honderd jaar duren, maar vele. Voor ons is immers een eeuw 100 jaar. Het tijdperk van de wet was een tijdperk van ongeveer anderhalf duizend jaar. En hoe lang deze dag duurt, weten we ook niet vooruit. Alleen zien wij nu het einde van de dag der genade gaan komen.

Dat zien we aan de tekenen der tijden, maar nog altijd leven wij in deze eerste dag. En als de eerste dag ten einde is, dat is als dit genade tijdperk afgesloten wordt, dan vangt de tweede dag aan, een heel bijzondere dag.

Wat is die tweede dag? Wij zullen zien, dat die dag een tweeledig doel heeft en daarom heeft die dag ook twee schijnbaar tegenstrijdige namen in de Schrift. Maar als we weten, waarvoor die dag dient, dan is het ons duidelijk en klaar.

Wat zal deze dag brengen en wat is het doel van deze dag? Luister! In de dag, die aan deze dag vooraf gaat dus, - die waar we nu nog in leven - zijn er mensen, die gehoor geven aan het evangelie der genade Gods; mensen die Jezus Christus aannemen als hun persoonlijke Redder en Verlosser en die daardoor in Christus een nieuwe schepping zijn geworden.

Welnu, voor deze mensen breekt deze dag aan als de dag van heerlijkheid; de dag, waarop hun geloof overgaat in aanschouwen; de dag waarop zij loon en kroon zullen ontvangen.

De dag, dat zij bij Jezus zullen zijn en met Hem verenigd zullen worden; de dag, waarop diegenen, die in Christus ontslapen zijn, eerst op zullen staan uit de graven en de dag, waarop de nog levende gelovigen in een punt des tijds veranderd zullen worden en de Here tegemoet gevoerd worden in de lucht.

Daarom zal de gelovige, die nu leeft in de dag des heils, in het tijdperk der genade, niet met vrees of met schrik uitzien naar de volgende dag; maar met blijdschap en vreugde die komende dag verwachten, want dat is de dag van de verlossing; de dag waarop de scheiding tussen hen en de Here Jezus in de hemelen opgeheven wordt. Het is de dag, dat de Here Jezus hen thuis zal halen in het Vaderhuis met de vele woningen.

En daarom heet voor alle ware gelovigen in Christus deze komende dag: de dag van de Here Jezus Christus. We zien dit in 1 Cor. 1:6-7. *“zodat gij (d.i. de gemeente, de gelovigen in Christus) ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus Christus. Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus Christus.*

Dan zullen wij Hem zien, Wie wij nu lief hebben, zonder Hem gezien te hebben. Hij bevestigt ons ten einde, dat is dus het einde van deze dag des heils. Het is dus de tweede dag voor ons gelovigen; een heerlijke dag.

Hoe zal die dag aanvangen naar de Schrift? Die dag vangt aan wanneer de Morgenster opgaat in de harten en dat betekent, dat wij Jezus zullen zien verschijnen op de wolken des hemels en wij Hem zullen zien gelijk Hij is. Daarom wordt die dag *“de dag van Jezus Christus”* genoemd.

En wat gebeurt er dan? Direct bij de aanvang van die dag zullen degenen, die in Hem ontslapen zijn, opstaan tussen de doden uit in een verheerlijkt opstandingslichaam; de andere doden blijven in hun graf. Alleen die van Christus zijn zullen opstaan!

En wij zullen, als wij levend overgebleven zijn, in een punt des tijds veranderd worden en tezamen met hen (de ontslapenen) in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht. Denkt u erom, dat gebeurt hier, de ontslapen heiligen verschijnen in ons midden in dat verheerlijkte lichaam.

Op datzelfde ogenblik ontvangen wij ook het verheerlijkte opstandingslichaam en zo gaan wij de Heer tegemoet en zullen voor altijd, (hoort u, voor altijd!) bij de Heer zijn en daarom is dat voor ons *“de dag van Jezus Christus”*.

Wij zullen gaan, waar Hij gaat; wij zullen het Lam volgen, overal. Want de Gemeente is de Bruidsgemeente en wordt de vrouw van het Lam en zij zal gaan delen in Zijn heerlijkheid. Zie 1 Cor. 15:51-53. *“Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen”*.

En 1 Thess. 4:15-17. *“Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen”*.

Dat zal een glorievolle dag zijn, niet waar? Daar zien wij niet in benauwdheid naar uit, maar wij verwachten die dag met verlangen, want: *“de Geest en de Bruid zeggen: Kom, kom haastig Here Jezus”*.

En weet u, wat er dan verder nog op die dag plaats vindt? Dan worden wij voor Zijn Rechterstoel geplaatst en dan krijgen wij kronen en loon, naar dat wat wij gedaan hebben in het Lichaam. Dat gebeurt allemaal op die wonderbare tweede dag.

Dan is die wonderbare dag nog niet ten einde, want weet u, wat er dan nog meer gaat gebeuren? Dan wordt de Bruid des Lams voorgoed verbonden met de Hemelbruidegom en wordt zij de Vrouw des Lams. En dan eindigt die dag met het grote bruiloftsmaal des Lams.

We vinden deze dag van Jezus Christus ook beschreven in 2 Cor. 1:14. *“gelijk gij reeds ten dele van ons hebt begrepen: dat wij (Paulus en zijn medewerkers) uw roem zijn, evenals gij (gemeente te Corinthe) de onze op de dag van onze Here Jezus”*. Ja, want op die dag komen wij voor de rechterstoel en voor elke ziel, die wij gewonnen hebben en vooral wat wij uit liefde voor Jezus gedaan hebben, ontvangen wij loon en kroon.

We vinden deze dag ook driemaal beschreven in de Filp. Brief n.l. Fil. 1:3-6. *“Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij (de Here Jezus), die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus”*.

De Here Jezus, als onze grote Hogepriester, zet Zijn werk, wat Hij in deze dag des heils begonnen is in u en mij voort, totdat Zijn dag komt, *“de dag van Jezus Christus”*.

Onthoud deze naam goed, want daar is grote verwarring over. Velen zeggen, dat *“de dag des Heren”* dezelfde dag is, doch dat is niet waar. *“De dag des Heren”* is een geheel andere dag. Deze was ook in het O.T. bekend, maar *“de dag van Jezus Christus”* niet.

En daar zit het op vast, omdat men geen weet heeft van deze dingen, wordt men in verwarring gebracht. Paulus haalt deze dag van Jezus Christus nog eens aan in vers 9 en 10: *“En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus”*. Ja, dan kan de Heer ons als een reine bruid voor Zich plaatsen, zonder vlek en rimpel.

Nog een plaats en wel Fil. 2:14-16. *“Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende, mij ten roem tegen de dag van Christus, dat ik niet vruchteloos (mijn wedloop) gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb”*.

Als zij als gemeente van Filippi standhouden, dan is dit roem voor Paulus, omdat hij niet vruchteloos onder hen gearbeid heeft. Dan zal hij de kroon van roem krijgen op *“de dag van Jezus Christus”* en deze zal hij dan voor de voeten van de Heer neerleggen. De gelovigen in Christus verwachten de heerlijke dag van Jezus Christus en niet *“de dag des Heren”*, want die kan nog niet komen.

De gelovigen verwachten de dag van Gods toorn niet, want die komt alleen voor de ongelovigen, gelijk wij dat lezen in Rom. 2:4-6. *“Of veracht gij de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseft gij niet, dat de goedertierenheid Gods u tot boetvaardigheid leidt? Maar in uw weerbarstigheid en onboetvaardigheid van hart hoopt gij u toorn op tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods, die een ieder vergelden zal naar zijn werken”*.

We leven nu in de dag des heils; het genade tijdperk en God wil dat we ons bekeren. Er blijven mensen, die het evangelie blijven afwijzen, degenen die ongehoorzaam zijn.

Ja, de Gemeente wordt ook vergolden naar werken, maar tot heerlijkheid. Maar als de Gemeente ingaat in de heerlijkheid van de Here Jezus, bij de aanvang van *“de dag van Jezus Christus”*, dan zal diezelfde dag voor de diegenen die ongehoorzaam zijn, *“de dag des toorns”* worden. Dan zullen er ontzettende gerichten, oordelen en plagen plaats vinden op aarde, die wij uitvoerig beschreven vinden in het boek Openbaring; te beginnen bij de zeven zegelen. (Openb. 6)

In Openb. 4 lezen wij, hoe de Gemeente opgenomen wordt in de persoon van onze vertegenwoordiger, de apostel Johannes, die het voor ons moest zien en meemaken.

En zoals Johannes opgenomen wordt in de hemel, zo wordt straks de Gemeente opgenomen in de hemel bij het geklank van een bazuin Gods en bij een stem, die uit de hemel zal klinken. En terwijl de Gemeente rondom de troon zit, gaan de zegels met ontzettende gerichten over deze wereld open, beginnende met een wit paard - een periode van valse vrede - die gevolgd wordt door een ontzettende burgeroorlog en revolutie over de gehele wereld, het rode paard met zijn ontzettend groot zwaard. Deze worden gevolgd door de paarden van honger en pestilentiën, het zwarte en het valse paard.

En na die zeven zegelen zullen nog zeven bazuinen klinken als oordelen en na die zeven bazuinen nog zeven toornschaalen, welke uitgegoten worden over de aarde. Daarmede is de toorn van God beëindigd.

Wij zien, welk een ontzettend verschil deze dag voor gelovigen en ongelovigen is. Voor de gelovigen een dag vol vreugde en heerlijkheid; voor hen, die ongehoorzaam zijn, een dag van ontzettende weeën en rampen. Maar weet ook, dat deze toorn uit Gods liefde voortkomt en uit Zijn rechtvaardigheid, opdat de mens zich eventueel nog door die toorn heen zou buigen en zo tot bekering komen. Weet u, wie in die toorn tot bekering zullen komen?

Allereerst een derde deel van Israël en dat zal het ware Israël Gods worden, zoals straks het Koninkrijk Gods op de aarde zal zijn. Maar daarnaast gelukkig ook nog een ontelbare schare uit alle volkeren en talen en tongen (Openb. 7).

Zij krijgen geen kronen meer, zij behoren niet tot de Bruidsgemeente, die reeds weggenomen is van de aarde; zij krijgen alleen palmtakken. Zij zitten niet in de troon, maar zij staan voor de troon. Nochtans door die Grote Verdrukking, door die toorn van God, zal God nog velen uit de benauwdheid redden. Dank God daarvoor!

Nu ziet u, waar dit allemaal toe dienen moet. Dat zal nog voor menig mens tot waarachtige bekering leiden. Ach, God is een al wijs Vader. Wij trachten onze kinderen, als een goed ouder, te waarschuwen als zij iets verkeerd hebben gedaan of doen: "doe dat toch niet, luister naar de stem van je vader". Maar als dat kind niet horen of luisteren wil, dan moet het eens een flinke rammeling hebben, opdat hij dan luisteren zal, is het niet?

Ja, zo is het hier ook, God geeft al twee duizend jaar van genade, maar het grootste deel van het mensdom wil niet luisteren en dan zegt God a.h.w. (met eerbied gesproken): "Nu ga ik ze eens een pak op hun broek geven en ze eens goed door elkaar rammelen, opdat zij dan gaan luisteren". En dat zal niet mis zijn.

Gaat u nu de liefde en de genade Gods en ook de toorn Gods begrijpen? Jesaja heeft er al van geprofeteerd. Ziet u maar Jes. 26:9. "*Van ganser harte verlang ik naar U in de nacht, ja, uit het diepst van mijn gemoed zoek ik U; want wanneer uw gerichten op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid*". Die dag is er nu nog niet, het is nu nog genadetijd, maar in die tweede dag, de dag van Gods toorn komen die gerichten op aarde.

Ziet u, hoe hard dat nu nodig wordt in onze tijd? Want deze ongehoorzame mensen worden steeds brutaler en drierster, steeds wettelozer; zij spotten met God en al Zijn geboden. En de gehele wereld wordt vol van ongerechtigheid, maar God zal de mens gerechtigheid leren.

Want ook de overheid faalt en laat alles maar toe; ja, helpt zelfs er aan mee. We hebben hier een zogenaamde Christelijke overheid, maar die is de handlangster van de duivel geworden. En het wordt nog steeds erger.

Een wetteloze, tuchtloze, goddeloze groep. En daarom gaat God ingrijpen en daaraan zien we, dat deze "*dag des Heils*" ten einde loopt. God moet gaan ingrijpen en zal ingrijpen, maar voordat Hij ingrijpt, haalt Hij de Zijnen weg.

En zoals God Sodom en Gomorra niet kon verwoesten, zolang Lot en de zijnen daarin waren (ze moesten eruit), zo lezen we in de Schrift, dat de Here Jezus eerst de Gemeente van deze aarde - uit de wereld - wegneemt, voordat die dag van Gods toorn hier op aarde kan aanbreken.

God zal eerst Zijn kinderen wegnemen van de aarde en opnemen in het Vaderhuis. Zie 1 Tess. 1:10. *“en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn”*.

En 1 Tess. 5:9. *“want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus”*. Ziet u de scheiding?

Daar kunnen wij ons alleen maar over verblijden. Misschien heeft u zojuist gedacht: “kunnen wij nu wel vreugde hebben om die *“dag des Heren”* als we weten, dat die dag zoveel vreselijke dingen van Gods toorn op de wereld brengt”? Ja, want we weten: God slaat op een juiste manier.

En wij verheugen ons, dat er dan nog een grote schare tot geloof zal komen; een schare die niemand tellen kan. En dan zeggen we alleen maar: Dank u Heer. Sla maar raak, opdat met elke slag een ziel voor u gewonnen wordt.

Wij moeten het met Gods ogen zien, weet u! Ik vind het verschrikkelijk, dat deze toestand op aarde langer zo blijft. Wij kunnen de mensen niet meer bereiken met het evangelie; want zij lachen ons in het gezicht uit. Zij zeggen: “Gods Woord? Ha, ha, lat me niet lachen”.

En die zielen gaan verloren. Onze arme, arme jeugd, zij gaan verloren en wij kunnen haar niet meer bereiken. Wij, als kortzichtige mensen, kunnen onze kinderen op een verkeerde manier slaan, maar God slaat nooit op de verkeerde wijze.

Hoort wat er staat in Jes. 26:9b-11a. *“want wanneer uw gericht op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid. Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid; hij handelt slecht in een land van recht en de majesteit des Heren ziet hij niet. Here, uw hand is verheven, maar zij beseffen het niet; zij zullen het echter beseffen en beschaamd staan over uw ijver voor het volk”*. Is het niet zo in deze genade tijd, dat men geen gerechtigheid wil leren, zij spotten met God.

Ja, dank God ook voor deze *“dag des toorns”*, want het resultaat zal geweldig zijn. In die Grote Verdrukking zal dat harde Israël als natie, tot bekering komen en velen uit de volkeren zullen tot het licht komen. Prijst God!

Een schare, die niemand tellen kan; nu, dat is toch wel een behoorlijke schare. En dan zeg ik, prijst de Heer! Het is al wijsheid, wat God doet. Hij weet, wat goed is, niet wij. En de Heer weet precies de tijd, Hij weet precies wanneer de dag, waarin we nu leven, moet eindigen en wanneer die dag van toorn moet beginnen. Voor ons is die dag een dag van heerlijkheid.

Dan moet ik u nog ergens op wijzen. Die *“dag van Jezus Christus”*, waarin wij met Hem verenigd worden, is niet een dag van werkeloosheid, hoor. Dan zal de Gemeente met Christus in die heerlijkheid nog veel vruchtbaarder kunnen werken voor deze goddeloze wereld.

En weet u wat een van de grootste vruchten zal zijn in die tijd, in Jezus Christus? In de luchtlagen om deze aarde is een vijand aanwezig, de duivel met zijn gevallen engelen en deze wordt elke dag versterkt door een nog groter legioen demonen, onreine en boze geesten. Deze vijand is het, die vanuit deze luchtlagen, de mensen beïnvloed en vergiftigd.

En weet u, als wij straks op de *“dag van Jezus Christus”* met Hem verenigd zijn, dan zal Hij met Zijn Gemeente die duivel uit de luchtlagen gooien op aarde en dan zullen wij daar heersen. Dan komt de gehele wereld onder een heel andere geestelijke invloed. Gods plan is wijs.

Dan wordt de satan onder onze voeten vertreden, waarover Paulus spreekt in Rom. 16:20. *“De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden. De genade van onze Here Jezus zij met u”!*

Ziet u niet, hoe de demonen vandaag het mensdom bezetten. Vooral de jeugd met al die verdovende middelen en daardoor neemt het aantal zelfmoorden onder de jeugd schrikbarend toe. Het zijn middelen die ze gebruiken en daarmee raken ze vol met demonen. Daarom zien wij met verlangen uit ook naar die komende dag, zodat er een einde komt aan deze vreselijke dingen.

In deze “*dag des heils*”, waarin wij nu leven - het genade tijdperk - worden Gods kinderen verdrukt door de vijanden, door de handlangers van satan en zijn trawanten, maar dat blijft niet zo. Op de “*Dag van Gods Toorn*”, die komt, worden de rollen omgekeerd.

Dan worden onze verdrukkings verdrukt en ontvangen wij verkwikking. 2 Tess. 1:6-7. “*indien het inderdaad recht is bij God, aan uw verdrukkings verdrukking te vergelden, en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking tezamen met ons, bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel*”.

Die verdrukking van hen komt op de “*dag van Gods toorn*”. Als we deze heerlijke dingen weten, worden wij ook niet zo gauw bewogen, want wij weten God regeert, God zit op de Troon en alle dingen moeten medewerken ten goede, ook de komende dag.

We onderkennen natuurlijk wel, dat deze dagen van God geen dagen zijn van 24 uur, zoals wij ze kennen. Zij zullen veel langer duren, alhoewel die tweede dag niet zo lang zal duren als de dag waarin wij nu leven en die al tweeduizend jaar duurt.

Wij weten uit Gods Woord, hoe lang die tweede dag - naar menselijke maarstaven - zal duren. In ieder geval zeven jaar, dat weten wij, maar het zal wel wat langer duren. Sommigen denken aan een jaar of dertig, maar de Schrift houdt het voor ons verborgen. We weten wel, dat God voor hen, die dan tot geloof komen, die dag nog zal verkorten; dat is ook nog genade, dat het niet te lang voor hen zal duren!

Ja, dat is wonderbaar: God kan voor de één het ene uur tot duizend jaar maken en voor de ander kan Hij duizend jaar tot één uur maken. Dat kan God doen, omdat Hij alles in Zijn handen heeft, ook de tijd. Dat beleven we soms zelf ook wel eens; een droom kan soms heel lang duren, terwijl het maar een paar seconden is geweest.

Als het soms bijzonder aangenaam is dan vliegt de tijd, nietwaar? Ja, de tijd is in Gods handen en Hij is een wonderbare God. Daarom gaan wij er dan ook wel iets van begrijpen, dat, als wij van Jezus Christus zijn, - als ons leven Jezus Christus is - als wij altijd met Jezus Christus wandelen, dan hebben wij de eeuwigheid. Geprezen zij Zijn Naam.

We willen ons nu nog bepalen bij de derde dag. De tweede dag voor de Gemeente eindigt, nadat de bruiloft van het Lam heeft plaats gevonden. U vindt dat in Openb. 19. Daarna komt de Here Jezus uit de hemel terug naar de aarde op dat witte paard met de Zijnen, ook op witte paarden gezeten. Dan begint de derde dag van de “*laatste der dagen*” en eindigt tevens de “*dag des toorns*”.

Deze derde dag is de grote doorluchtige “*dag des Heren*”. Hoelang die dag duurt, weten we wel, want dat wordt ons op vele plaatsen vermeld n.l. duizend jaar! Het is de tijd van dat zogenoemde “*duizendjarig vreedrijk*”. Weet u waarom de derde dag, de “*dag des Heren*” genoemd wordt?

Om de eenvoudige reden, dat vanaf de schepping van de mens tot op het begin van de “*dag des Heren*”, de mens de aarde - onder toelating van God - geregeerd heeft. In deze periode heeft God dus de regering in handen gelegd van de mensen, maar op de “*dag des Heren*” zal Jezus Christus regeren met de Zijnen en daarom is dat de “*dag des Heren*”.

Dan zal Jezus Christus Koning zijn hier op aarde en wij zullen met Hem als koningen en priesters regeren. Deze dag wordt dus zo genoemd, omdat deze in tegenstelling is met de “*dagen der mensen*”.

Dan ziet u ook dat er precies zes tijdperken voorbij zijn. Want zes dagen heeft God de mens gegeven en de zevende dag is de grote Sabbat des Heren. Hiervan zijn de scheppingsdagen een afbeelding.

De “*Dag des Heren*” begint dus direct na de “*dag van Gods toorn*” en na de “*dag van Jezus Christus*”.

Dat vinden we duidelijk vermeld in de Schrift, o.a. in Hand. 2:19-20 (de profetie van Joël). “*En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm. De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt*”.

Wat zien we dus hier? Dat voordat de grote doorluchtige “dag des Heren” komt, eerst de zon in duisternis veranderd moet worden en de maan in bloed.

Welnu, dat ontstellende gebeuren zal plaats vinden in de “*dag van Gods toorn*”, n.l. om precies te zijn onder het zesde zegel genoemd in Openb. 6:12-14. *“En ik (Johannes) zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt. En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt”.*

Dit geschied dus in de “*dag des toorns*”, en de zon werd zwart; u ziet de verduistering van de zon.

Ontzettend zal dat wezen. Dit vindt plaats in de “*dag des toorns*”, want dit moet plaats vinden voordat de “*dag des Heren*” komt. En wat gebeurt er dan?

Vers 15 gaat verder: *“En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen en zij zeiden tot de bergen en rotsen: Valt op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?”* U ziet hoe God de wereld gaat schudden.

Wij vinden nog een andere tijdsbepaling n.l. in het laatste Bijbelboek van het O.T., het laatste hoofdstuk, de laatste verzen. Dus op een heel bijzondere plaats, a.h.w. als een laatste waarschuwing voor de wereld en voor Israël en wel in Maleachi 4:5. *“Zie (zegt de Here), Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban”.*

U ziet dus, dit gebeurt ook in “*de dag des toorns*” dus voordat die derde dag, “*de dag des Heren*” komt, zal God Elia nog zenden. Elia komt niet voor de Gemeente, maar voor Israël, opdat Israël tot bekering gebracht wordt.

Hij moet het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart van de kinderen tot hun vaders. Nu daar is wel wat aan te doen op het ogenblik. Want het hedendaagse Israël is zo socialistisch en rood en zo vrijzinnig als maar mogelijk is en er zijn maar heel weinig orthodoxe Joden en die zijn ook nog verblind.

Er zijn maar heel weinig werkelijk gelovige Joden. Laten we het hedendaagse Israël niet gaan idealiseren! En wanneer komt Elia? Ook dit zien we in Openbaring, n.l. in hoofdstuk 11. Dan zien we, dat de profeet Elia komt onder de zesde bazuin.

Dat is gemakkelijk te onthouden: Onder het zesde zegel wordt de zon verduisterd en de maan in bloed veranderd en onder de zesde bazuin komt de profeet Elia en zal dan drie en een half jaar optreden. Openb. 11:3. *“En Ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang”.* (3½ jaar)

Het is niet alleen Elia, maar waarschijnlijk ook Henoeh of Mozes, één van die twee, ik geloof niet dat het veel uitmaakt. Elia zal dan weer dezelfde gerichten doen, die hij verricht heeft in het verleden onder de wet. Zij hebben de macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt gedurende de dagen van hun profeteren. Bedenkt u zich eens in wat dat betekent in het Midden Oosten, vreselijke gerichten!

En we lezen verder, dat Elia met zijn mede profeet vermoord zullen worden door de antichrist, maar na 3½ dag zullen zij opstaan uit de doden en ten hemel varen. Dan hebben zij het opstandingslichaam verkregen. Daarom zeggen sommigen dat het Henoeh zal wezen, want deze heeft nog geen opstandingslichaam, maar anderen zeggen dat het wel Mozes zal zijn, omdat na zijn dood, zijn lichaam niet meer gevonden werd. Wij weten het niet, maar de Heer zal het t.z.t. wel openbaren.

Er is nog een derde tijdsbepaling. Ook Paulus zegt n.l. wat er zal gebeuren en plaatsvinden, voordat de grote dag des Heren, het Duizendjarig Rijk, komt. Velen zeggen, dat dit zal plaats vinden voor de grote dag des Heren en niet voor de dag van Jezus Christus.

2 Thess. 2:2-4. *“dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting (een valse profetie), hetzij door een prediking (een valse), hetzij door een brief (een valse leerboodschap), die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is”.*

Voordat de dag des Heren aanbreekt, komt eerst de afval en laten we goed beseffen dat de tegenstander, de antichrist is.

Hier zien we dus, dat de antichrist optreedt voordat de “dag des Heren” komt. Natuurlijk, van zelfsprekend, want op “dag des Heren” regeert Jezus Christus. Het is allemaal zo logisch als het maar zijn kan.

We hebben in Openb. 11 gezien, hoe de antichrist optreedt om die twee profeten te vermoorden en ook in Openb. 13 zien wij, hoe hij in die tijd optreedt. Maar in Openb. 19 zien wij, dat hij aan zijn einde komt, als Jezus Christus met de Zijnen wederkomt op de Olijfberg; dan wordt hij, de antichrist vernietigt; en gaat hij met de valse profeet als eerste in de poel des vuurs.

Zij komen duizend jaar voor de andere goddelozen, die verloren gaan in de poel des vuurs. Daarna wordt de satan in de afgrond geworpen.

U vindt dat duidelijk beschreven; zij komen duizend jaar voor de andere goddelozen, die verloren gaan, in de poel des vuurs. We zien dus hoe nauwkeurig Gods Woord is, n.l. hoe in deze “dag des toorns” voor de wereld, die voor de gemeente “de dag van Jezus Christus” is, eerst de zon verduisterd moet worden. Elia zal optreden en de antichrist zal verschijnen, die vernietigd wordt bij Christus wederkomst met Zijn Gemeente op de Olijfberg, die dan zal scheuren.

Dan zal de Heer ook alle volkeren voor Zijn troon brengen en het gericht uitoefenen over de dan nog levenden. Daarna begint dus die “dag des Heren”, die duizend jaar zal duren; de tijd van het Vrederijk, het herstel van alle dingen.

De Bijbel geeft niet alleen aan, wanneer “de dag des Heren” aanvangt, n.l. na “de dag des toorns”, maar ook wanneer hij eindigen zal. Dit vinden we in 2 Petr. 3:10. *“Maar de dag des Heren zal komen als een dief”.* (want allen, die tot de gemeente behoren, verwachten de Heer. De Geest en de Bruid zeggen: “kom”. Wij behoren de nacht niet toe. Maar als Jezus met de Zijnen op aarde wederkomt, dan komt Hij als een dief om in de wereld in te breken) *“Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden”.*

Aan het einde van die dag, dat is dus die derde dag van “de laatste der dagen”, zullen dus de aarde en de hemel door vuur vergaan. Dit vinden we duidelijk vermeld in Openb. 20. Eigenlijk staat er, dat deze aarde en de hemel, die daarbij behoort niet vergaan, maar voorbijgaan, herschapen worden, vernieuwd, want God scheidt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Ik wil er nog op wijzen, dat op die derde dag, de Here Jezus niet alleen als Koning zal regeren en velen ook dan nog de Here kunnen aanroepen, maar dat die derde dag in het bijzonder dient om de levende mensen te oordelen, want Hij komt om te oordelen de levenden en de doden.

Maar dat gebeurt niet op één dag. Daar is de Gemeente niet bij, die is al geoordeeld, n.l. hier op het kruis. Allen echter, die de Heer niet hebben aangenomen en in deze tijd leven, worden in “het Duizendjarig Rijk” geoordeeld. En dan zal deze oude aarde vergaan door vuur, of liever gezegd dan scheidt God een nieuwe aarde met een nieuwe hemel.

Tijdens dat wonderbare scheppingswerk van God zullen de doden verschijnen voor de witte troon. Dan worden de doden geoordeeld. Dus eerst de levenden en daarna de doden. En zij, wier namen niet staan in *“het boek des levens en des Lams”*, gaan dan in de poel des vuurs.

En dan komt de vierde dag. Op de nieuwe aarde zullen alle volken, die behouden zijn, wonen; Israël en die grote schare, die niemand tellen kan en nog vele anderen uit het Oude Verbond en ook zij, die nog in deze tijd tot bekering zijn gekomen, zij gaan allen naar die nieuwe aarde. En de Gemeente zal dan met Christus koningen en priesters zijn in het hemelse Jeruzalem, wat op de nieuwe aarde zal nederdalen.

Deze vierde dag vinden we ook beschreven in diezelfde Petrusbrief n.l. 2 Petr. 3:12. Als hij het eerst in vers 10 heeft over het einde van die derde dag, dan vervolgt hij in vers 11 en 12: *“Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods, ter wille waarvan de hemelen brandende zullen vergaan en de elementen in vuur zullen wegsmelten”*. *“u spoedende naar de komst van de dag Gods”*. Ziet u het onderscheid?

Wanneer de tijd van de nieuwe aarde en de nieuwe hemel aanbreekt, wordt gesproken over de dag Gods. Waarom wordt dat *“de dag Gods”* genoemd? Dan zal Jezus Christus, die duizend jaar lang geregeerd heeft, het Koninkrijk overgeven aan de Vader en dan zal God alles in allen worden, weet u wel?

1 Cor. 15: 24 en 28. Dan zal de Troon van God ook op de nieuwe aarde zijn; dan zijn hemel en aarde één geworden en dan is de scheiding weg. Hoelang die *“dag Gods”* duurt, weten wij niet in aantal jaren, maar wij weten uit de Schrift wel een andere tijdsbepaling.

Toen God Abraham als patriarch riep, sloot Hij een verbond met hem; ja, een verbond voor duizend geslachten uit Abraham. En die dag duurt zolang, totdat het duizendste geslacht uit Abraham geboren is.

Op de nieuwe aarde is er dus nog weldegelijk sprake van voortplanting. Niet voor de Gemeente, die is hemels; maar voor de volkeren. Want op deze huidige dag heeft Abraham nog niet eens een honderdste geslacht. Maar God sloot Zijn verbond tot in het duizendste geslacht. Ja, dat is een wonderbaar verbond geweest, dit reikt tot een het einde van de dag Gods.

Op de nieuwe aarde zal er dus voortplanting zijn voor de vrome Israëlieten, totdat het duizendste geslacht uit Abraham geboren is, want Gods Woord kan nooit verbroken worden. En daarmee eindigt die *“dag Gods”* en dan zijn *“de laatste dagen”* voorbij.

Dan pas heeft Hij Zijn schepping tot volkomen heerlijkheid gebracht. Soms leeft de gedachte, dat die *“dag Gods”*, omdat er gesproken wordt over duizend geslachten, een dertig duizend jaar zou moeten zijn, maar we weten het niet.

We weten niet, hoe snel dan de voortplanting zal plaats vinden, nu kan een geslacht gemiddeld 25 tot 27 jaar oud zijn, maar we weten dat voor de zondvloed de mensen duizend jaar konden worden. En straks in *“het duizendjarig rijk”* kan de mens weer duizend jaar oud worden. Want als iemand van honderd jaar is, dan wordt hij een jongeling genoemd. Dus die geslachten kunnen wij niet bepalen. Dat behoeft dus geen periode van 30.000 jaar te zijn. God weet het.

Wij zijn dan in de heerlijkheid en het gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid en die eindigt voor ons nooit, want hij gaat over in nog groter heerlijkheid. 2 Petr. 3:18. *“maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag der eeuwigheid”*.

Na de dag Gods zal *“de dag der eeuwigheid”* aanvangen! Ja, God heeft een wonderbaar plan en Hij wil Zijn kinderen daar niet onkundig van laten. Daarom heeft Hij het in Zijn Woord neer laten schrijven door Zijn profeten en apostelen.

Maar slechts heel weinigen weten daarvan. Dat ligt niet aan God, maar dat komt, omdat de mens Zijn Woord niet onderzoekt en ter harte neemt. Zijn woorden, die ons wijs kunnen maken tot zaligheid, zoals Paulus het ook aan Timotheüs schrijft.

Aan *“de Tafel des Heren”* gedenken wij Zijn dood, totdat . . . Hij komt! Want dan zullen we altijd aan Zijn tafel zijn. Op *“de dag van Jezus Christus”*, maar ook tijdens *“het duizendjarig rijk”* en in *“de dag Gods”* zullen wij aan Zijn tafel zijn, evenals in *“de Dag der Eeuwigheid”*.

Heerlijk, want de Heer zegt tot hen, die Hem op deze *“dag des heils”*, waarin wij nu leven aannemen: *“in het huis van Mijn Vader zijn vele woningen, anders zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal Ik u tot Mij nemen, opdat gij zijn mag, waar Ik ben”*.

De Gemeente zal voor altijd bij Jezus Christus, het Lam, zijn. Daarom wordt die verbintenis in de Bijbel ook uitgedrukt met het symbool van het huwelijk, met een eeuwig verbond. Zij is nu de Bruid en straks de Vrouw des Lams en bij God is geen scheiding meer. Dan zullen wij voor altijd met de Heer zijn.

Heerlijk zal dat zijn, Prijst Hem!
Amen.

